

FACULTY OF ECONOMICS

คณะเศรษฐศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.นรงค์ เพ็ชรประเสริฐ

คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์

Faculty of Economics

ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ถูกสร้างขึ้นมารับใช้ชีวิตมนุษย์ และในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ชีวิตของผู้คนถูกครอบงำด้วยกลไกดิจิทัล ที่ทำให้มนุษย์สื่อสารถึงกันได้สะดวกรวดเร็ว ไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนของโลก แต่ด้านกลับของยุคดิจิทัลก็คือ มันทำให้เกิดความห่างเหินกันในสัมพันธภาพของชีวิต เพราะมันทำให้คนอยู่ไกลกันเหมือนอยู่ไกลกัน การอยู่รวมกันเหมือนอยู่แยกกัน การเห็นตัวตนเหมือนไม่ได้เห็นตัวตนที่แท้จริงเพราะการประดิษฐ์ของดิจิทัลทำให้ตัวตนของคนแปลกแยกจากตัวตนที่แท้จริง ความจริงถูกทำให้สับสนด้วยภาพมายาที่เจาะเข้าถึงตัวบุคคลแต่ละคนได้ เทคโนโลยีดิจิทัลกำลังครอบงำความคิดและชีวิตของผู้คน คนส่วนใหญ่กำลังกลายเป็นเครื่องมือและชิ้นส่วนของกลไกเทคโนโลยีดิจิทัล แทนที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือของคนส่วนใหญ่ อะไรคือปัจจัยที่ทำให้เกิดภาวะเช่นนี้ นี่คือนิสัยที่บัณฑิตต้องศึกษาเรียนรู้และเข้าใจ?

บัณฑิตแปลว่าผู้รู้ บัณฑิตยุคนี้มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัล แต่สิ่งที่บัณฑิตยุคนี้ต้องตระหนักก็คือ ในโลกของชีวิตนอกรั้วมหาวิทยาลัย มันคือโลกของความเป็นจริง ที่หลายๆอย่างแตกต่างไปจากสังคมมหาวิทยาลัย และความรู้เรื่อง "คน" คือตัวชี้ขาดในการดำรงชีวิตในสังคม การมีทักษะในการแยกคนดีกับคนเลว แยกแยะได้ถูกต้องว่าใครคือมิตรใครคือศัตรู ใครเห็นแก่ตัวใครเสียสละ ใครมีจริยธรรมใครไม่มีจริยธรรม สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถแยกแยะได้ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่แยกแยะด้วยประสบการณ์ที่ทำให้เข้าใจโลกเข้าใจชีวิตเข้าใจสังคม ดังนั้น ความรู้

นอกัร้วมหาวิทยาลัยที่บัณฑิตจะต้องแสวงหาและหมั่นฝึกฝน
คือความรู้เรื่อง "คน"

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ชีวิตของเราต้องอยู่กับคน การรู้จักคน
การรู้จักตน การรู้จักโลกและสังคม คือสิ่งที่บัณฑิตทุกคน
ต้องตั้งใจใฝ่รู้ ชีวิตของแต่ละคนจะรุ่งเรืองหรือรุ่งริ่ง ก็เพราะ
"คน" ที่อยู่รอบๆตัวเรานั้นแหละเป็นปัจจัยหลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ

คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์